

2007 m. liepos 17 m. pareikštas ieškinys byloje *Las Marismas de Lebrija prieš Tarybą ir Komisiją*

(Byla T-260/07)

(2007/C 211/98)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovė: Las Marismas de Lebrija, S. Coop. And. (Sevilija, Ispanija), atstovaujama advokato L. Ortiz Blanco

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba ir Europos Bendrijų Komisija

Ieškovės reikalavimai

— Priimti sprendimą patenkinti šį pagal EB 288 straipsnį pareikštą ieškinį dėl nuostolių atlyginimo pripažįstant ieškovės teisę į Tarybos ir Komisijos solidariai mokamą vieno milijono penkių šimtų septyniasdešimt penkių tūkstančių šimto dvidešimt dviejų eurų (1 575 122 EUR) piniginę kompensaciją,

— priteisti iš atsakovių bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai yra tie patys, kaip nurodytieji byloje T-217/07 *Las Palmeras prieš Tarybą ir Komisiją*.

2007 m. liepos 13 d. pareikštas ieškinys byloje *Komisija prieš Banca di Roma*

(Byla T-261/07)

(2007/C 211/99)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama advokato A. Colabianchi ir F. Amato bei M. Wilderspin

Atsakovas: Banca di Roma SpA

Ieškovės reikalavimai

— Nurodyti *Banca di Roma SpA*, kurio buveinė Viale Umberto Tupini 180, Romoje (00144), Italijoje, atstovaujama jo teisėto atstovo, įvykdyti 1989 m. spalio 28 d. Europos Bendrijų Komisijai išduotą banko garantiją;

— nurodyti *Banca di Roma SpA*, kurio buveinė Viale Umberto Tupini 180, Romoje (00144), Italijoje, atstovaujama jo teisėto atstovo, sumokėti Europos Bendrijų Komisijai, kurios buveinė Rue de la Loi 200, Briuselyje (1039), Belgijoje, 412 607,41 EUR sumą kartu su 94,37 EUR palūkanomis per dieną, skaičiuojamomis nuo 2006 m. gruodžio 30 d. iki dienos, kol bus išmokėtos visos sumos arba kitą Pirmosios instancijos teismo nustatytą sumą;

— nurodyti *Banca di Roma SpA*, kurio buveinė Viale Umberto Tupini 180, Romoje (00144), Italijoje, atstovaujama jo teisėto atstovo, padengti visas per šį procesą patirtas bylinėjimosi išlaidas, įskaitant Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šis ieškinys pateiktas pagal EB 238 straipsnį remiantis arbitražine išlyga, esančia 1989 m. spalio 28 d. *Banco di Roma* (dabar vadinamas *Banca di Roma*) Komisijai išduotoje banko garantijoje.

1989 m. rugpjūčio 2 d. Sprendimu C(89) 1241 (¹) Komisija paskyrė baudą keturiolikai suvirintų tinklelių gamintojų, tarp jų ir *Ferriere Nord SpA*, už dalyvavimą susitarimuose ir suderintuose veiksmuose, pažeidžiančiuose EB 85 straipsnio 1 dalį (dabar EB 81 straipsnio 1 dalis); *Ferriere Nord SpA* buvo paskirta 320 000 ECU bauda.

Pagal šio sprendimo 4 punktą *Ferriere Nord SpA* baudą turėjo sumokėti per tris mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą gavimo dienos; *Ferriere Nord SpA* buvo suteikta galimybė pateikti banko garantiją, apimančią visą mokėtiną sumą, t. y. bendrąją kapitalo ir palūkanų sumą.

1989 m. spalio 30 d. registruotu laišku, gautu 1989 m. lapkričio 7 d., *Ferriere Nord* išsiuntė Komisijai 1989 m. spalio 26 d. pasirašytą laišką, kuriuo *Banco di Roma* (dabar vadinamas *Banca di Roma*) Udine (Italija) filialas Komisijai patvirtino, kad garantuoja, jog *Ferriere Nord* apmokės 320 000 ECU baudą ir palūkanas, skaičiuojamas nuo 1989 m. lapkričio 15 d. iki dienos, kol bus išmokėtos visos sumos.

2006 m. rugsėjo 27 d. Sprendime, priimtame byloje T-153/04 (²), Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad pagal Reglamento Nr. 2988/74 4 straipsnio 1 dalį Komisijos teisė užtikrinti suvirintų tinklelių sprendimo vykdymą yra apribota laike (sprendimo 53 ir 58 punktai).

Tačiau, ieškovės nuomone, toks sprendimas nedaro įtakos *Banca di Roma* suteiktai garantijai, nes, remiantis tokios garantijos autonomija Italijos teisės (kuri taikoma šioje byloje) prasme, *Banca di Roma* privalo įvykdyti garantiją Komisijai paprašius ir joks galimas *Ferrier Nord* prieštaravimas negali pateisinti atsakymo šią garantiją vykdyti.

⁽¹⁾ OL L 260, 1989, p. 1.

⁽²⁾ Dar nepaskelbtas Rinkinyje.

2007 m. liepos 13 d. pareikštas ieškinys byloje *Lietuva prieš Komisiją*

(Byla T-262/07)

(2007/C 211/100)

Proceso kalba: lietuvių

Šalys

Ieškovė: Lietuvos Respublika, kurią atstovauja D. Kriauciūnas ir E. Matulionytė

Atsakovė: Europos Bendrijų Komisija

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti 2007 m. gegužės 4 d. Komisijos sprendimą K(2007) 1979 galutinis ⁽¹⁾ negaliojančiu arba, alternatyviai, pripažinti šį sprendimą negaliojančiu ta apimtimi, kuria jis skirtas Lietuvos Respublikai.

— Priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ginčijamame sprendime yra nurodyti žemės ūkio produktų kiekiai, esantys naujųjų valstybių narių laisvoje apyvarčioje įsto-
jimo į ES dieną bei viršijantys kiekius, laikytinus įprastinėmis perkeliamosiomis atsargomis 2004 m. gegužės 1 d., ir sumos, kurias dėl šių kiekių šalinimo išlaidų jos privalo mokėti.

Ieškovė mano, kad ginčijamas sprendimas yra neteisėtas. Grįsdama savo ieškinį ieškovė remiasi keturiais teisiniais pagrindais.

1. Kompetencijos stoka

Ieškovė nurodo, kad Stojimo Akto IV priedo 4 dalies 4 punktą nesuteikia Komisijai kompetencijos nustatyti valstybėms narėms

baudų pobūdžio mokėjimų į Bendrijos biudžetą ir ypač jei ji neįrodė dėl perteklinių atsargų šalinimo Bendrijos patirtų išlaidų buvimo, o priimti Sprendimui pagal Stojimo akto 41 straipsnį, kuris galėtų būti vienintelis tinkamas jo teisinis pagrindas, Komisija praleido nustatytą trejų metų terminą.

2. Europos Bendrijos teisės pažeidimas

Teisinio tikrumo principo pažeidimas: ginčijamas sprendimas pažeidžia teisinio tikrumo principą, nes metodologija ar kriterijai perteklinėms atsargoms apskaičiuoti nebuvo žinomi stojimo metu, fiksuojant atsargų sukaupimą, kas būtų leidę valstybėms narėms užkirsti kelią perteklinių atsargų atsiradimui arba jas pašalinti atsargas sukaupusių ūkio subjektų lėšomis. Be to, ginčijamam sprendimui buvo nustatyti kiti kriterijai ir išplėstas vertinamų produktų sąrašas, palyginti su Reglamento Nr. 1972/2003 4 straipsniu, pagal kurį valstybės atliko perteklinių atsargų sukaupimo kontrolę.

Nediskriminavimo principo pažeidimas: skirtingai nuo Komisijos reglamento (EB) Nr. 144/97 dėl Austrijos, Švedijos ir Suomijos žemės ūkio produktų atsargų pertekliaus ginčijamam sprendimui buvo vertinami ne tik produktai, kuriems skiriamos eksporto išmokos arba taikomos intervencijos priemonės, bet ir kitų produktų atsargos. Taip pat šis principas buvo pažeistas vienodai traktuojant skirtingas naujųjų valstybių narių aplinkybes ir nepagrįstai neatsižvelgiant į jų specifines atsargų susidarymo aplinkybes.

Gero administravimo principo ir skaidrumo principo pažeidimas: ginčijamame sprendime nėra išsamiai atskleisti mokėjimų paskaičiavimo kriterijai, kurie, be to, nuolat kito. Taip pat, nors valstybės narės pačios įvertino atsargas pagal Europos Bendrijos teisės aktus, Komisija, nemotyvuodama, kuo šis vertinimas yra netinkamas, ir jo neginčydama, atliko kitą tų pačių atsargų vertinimą remdamasi savais kriterijais.

Stojimo akto nuostatų pažeidimas: pirma, sprendimas nėra tinkama priemonė Stojimo akto IV priedo 4 dalies 2 pastraipoje nustatyto perteklinių atsargų pašalinimo tikslams pasiekti, ypač dėl to, kad jame net nebuvo bandoma susieti nustatytas baudas su Bendrijos realiai patirtomis atsargų šalinimo išlaidomis. Antra, sprendimas priimtas praleidus Stojimo akto 41 straipsnyje nustatytą trejų metų nuo įsto-
jimo dienos terminą, per kurį Komisija gali priimti pereinamąsias priemones.

3. Netinkamas motyvavimas

Ieškovės nuomone, ginčijamas sprendimas yra netinkamai arba visai nemotyvuotas, ir, ypač, jame nepagrindžiama, ar (ir kokiai sumai) Europos Bendrija dėl tariamų perteklinių atsargų šalinimo patyrė realių finansinių išlaidų, kurias padengti turėtų valstybės narės.